

ærede Medlem, at bevillingsmæssigt set var det ikke alene forkasteligt, men noget, der kunde sammenstilles med, hvad den tidligere Minister Hørring havde foretaget, ja endogsaa noget meget værre, end det den tidligere Minister Hørring havde foretaget sig. Nu kunde det interessere mig at faa at vide, hvilke Tal man kan gaa til uden at krænke det bevillingsmæssige, om 50,000 — det var et Tal, det ærede Medlem nævnede — maaske kunde anvendes uden Bevilling, saa at der bevillingsmæssigt set ikke var noget galt paa Færde. Jeg synes, at hvis det er det, det drejer sig om, at der ikke paa Finansloven eller noget Statsregnskab staar noget i saa Henseende, maa det være akkurat lige galt, enten det er 64,000 Kr., 50,000 eller om det kun var 10,000 Kr.

Saa talte det ærede Medlem, da han kom ind paa at citere, hvad den højtærede Forsvarsminister i sin Tid havde sagt, om en Nemesis, der havde ramt den nuværende Forsvarsminister. Det ærede Medlem for Ringsted skulde være varsom med at tale om Nemesis i den Forbindelse, for det ærede Medlem har jo ogsaa haft den Stilling at skulle tale som Ordfører for de militære Budgetter her i Tinget. Dette er ikke længere siden, end at vi alle sammen kunne huske det, det er ikke længere siden end i Samlingen 1903—04. Da havde det ærede Medlem den ret interessante, og jeg synes for Resten ret taknemmelige Stilling at skulle føre Forsvaret for Anvendelsen af meget store Beløb, som daværende Krigsminister Madsen havde anvendt. Det var i den noksom bekendte Krudttaarnsaffære. Der er for Resten det interessante her, at ogsaa den Gang var der fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gjort Sammenligning mellem det, Krigsminister Madsen havde foretaget sig, og det, som i sin Tid Indenrigsminister Hørring havde foretaget sig, ikke ved den halve Million, nej, det var med Hensyn til Salg af nogen Jord ude ved Landbohøjskolen. Ogsaa den Gang havde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagt, at det, Hørring lavede, var ikke en Gang saa galt, for de Penge gik ind i Statskassen, men det, Madsen lavede, var meget værre, for han opererede med Midlerne, solgte væk af Jord osv., og det kom slet ikke ind i Statskassen og heller ikke ind i Statsregnskabet. Og det ærede Medlem for Ringsted førte efter min Mening et meget ypperligt Forsvar for de Transaktioner, som Krigsminister Madsen havde foretaget sig. Jeg skal ikke komme

ind paa at referere enten Krudttaarnssagens Historie eller den Tale, hvormed det ærede Medlem for Ringsted som militær Ordfører ved Finanslovbehandlingen førte Forsvaret for, hvad der var foretaget. Men jeg kan til en vis Grad benytte mig af, hvad det ærede Medlem i saa Henseende sagde til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Naar jeg foretager de Rettelser i Datoerne, som ere en nødvendig Følge af, at vi befinde os paa et senere Tidspunkt, og at det her er en anden Sag, det drejer sig om, saa ville en Del af de Udtalelser, som det ærede Medlem den Gang fremkom med, endnu kunne have deres Betydning til Belysning af, hvordan Nemesis undertiden ogsaa viser sig at ramme det ærede Medlem.

Det ærede Medlem har altsaa i Eftermiddags og i Aften meget bestemt hævdet, at det, at der disponeredes over Midler, som ere indvundne, men som ikke ere bevilgede, som ikke staa opførte eller blive opførte paa Finansloven eller paa Statsregnskabet, hverken til Indtægt eller Udgift, at det er noget meget forkasteligt, noget, som man for enhver Pris skulde undgaa, noget, som man i allerhøjeste Grad maatte bebrejde den Minister, der indlader sig paa det. Men naar det er det ærede Medlems Opfattelse, skal jeg sige den 12. Marts 1906 — det er i Dag altsaa —, saa burde det ogsaa have været det ærede Medlems Opfattelse i Efteraaret 1904. Han burde allerede den Gang have sagt det... (*Stemmer: Opgiv Spalten!*)... Jeg skal nok komme til det. Han burde allerede den Gang have sagt det, og naar han ikke sagde det den Gang, har han i alt væsentligt mistet Retten til at fremsætte nogen Anke derover senere, thi det gælder i dette Forhold, som saa ofte ellers, om at sige til i Tide og siden tie stille. Allerede den 23. Februar 1897 blev det omtalt her, at der blev arbejdet for private i Værkstederne, og i Efteraaret 1904 fik det ærede Medlem Oplysning om, at der tjentes meget derpaa. (*Afbrydelse*). Jo, det blev oplyst allerede i Fjor: Men naar han ved alle disse Lejligheder ikke har protesteret mod, at Overskuddet — skal jeg jo sige, her staar „Sagen“, men det gør jo mindre til Sagen — (*Stemmer: Opgiv Spalten!*). Ja, det er fuldstændig korrekt, hvad jeg siger; altsaa, naar han ikke har protesteret mod, at Overskuddet er blevet anvendt paa den Maade, er det sandelig noget sent at komme i Foraaret 1906 og gøre stærke Ophævelser over den Sag. Hvis det ærede Medlem vil have det yderligere udviklet, kan